Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 17ης Απριλίου 1972
περί εκσυγχρονισμού των γεωργικών εκμεταλλεύσεων

(72/159/ΕΟΚ)

(ΕΕ L 96 της 23.4.1972, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Council Directive 73/210/EEC of 24 July 1973 (*)	L 207	48	28.7.1973
►**M2**	Οδηγία 73/358/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 1973	L 326	17	27.11.1973
►**M3**	Οδηγία 76/837/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 1976	L 302	19	4.11.1976

Τροποποιείται από:

►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Ελλάδας	L 291	17	19.11.1979

(*) Η παρούσα πράξη δεν έχει δημοσιευτεί στην ελληνική γλώσσα.

▼B

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Απριλίου 1972

περί εκσυγχρονισμού των γεωργικών εκμεταλλεύσεων

(72/159/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος, και ιδίως τα άρθρα 42 και 43,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Συνελεύσεως,

Εκτιμώντας:

ότι οι στόχοι της κοινής γεωργικής πολιτικής που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 1 υπό α) και β) της συνθήκης, δύναται να επιτευχθούν μόνο με την αναμόρφωση των γεωργικών διαρθρώσεων·

ότι η αναμόρφωση αυτή των διαρθρώσεων αποτελεί βασικό στοιχείο για την ανάπτυξη της κοινής γεωργικής πολιτικής· ότι, επομένως, ενδείκνυται να βασίζεται σε μια κοινοτική θεώρηση και σε κοινοτικά κριτήρια·

ότι οι διαφορές στα αίτια, τη φύση και τη σοβαρότητα των διαρθρωτικών προβλημάτων στη γεωργία ενδέχεται να απαιτούν λύσεις που να διαφοροποιούνται κατά περιφέρειες και να είναι ικανές να προσαρμόζονται με την πάροδο του χρόνου· ότι οι λύσεις αυτές πρέπει να συμβάλλουν στη συνολική οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη κάθε μιας από τις εν λόγω περιφέρειες· ότι το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα δύναται να επιτευχθεί αν τα Κράτη μέλη, με βάση την κοινοτική θεώρηση και τα κοινοτικά κριτήρια, εφαρμόζουν την κοινή δράση μόνα τους και με τα δικά τους νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέσα και καθορίζουν αυτά τα ίδια, βάσει των προϋποθέσεων που προβλέπονται από την Κοινότητα, το μέτρο κατά το οποίο η εν λόγω δράση πρέπει να εντατικοποιηθεί ή να συγκεντρωθεί σε ορισμένες περιφέρειες·

ότι η γεωργική διάρθρωση στην Κοινότητα χαρακτηρίζεται από μεγάλο αριθμό γεωργικών εκμεταλλεύσεων, οι οποίες στερούνται των αναγκαίων διαρθρωτικών προϋποθέσεων που θα επέτρεπαν την εξασφάλιση ενός δίκαιου εισοδήματος και όρων διαβιώσεως που να δύνανται να συγκριθούν με εκείνους των άλλων επαγγελμάτων· ότι, επί πλέον, αυξάνεται σταθερά η διαφορά μεταξύ του εισοδήματος των εκμεταλλεύσεων που η διαρθρωτική τους κατάσταση επιτρέπει την προσαρμογή τους στην οικονομική ανάπτυξη και εκείνου των λοιπών εκμεταλλεύσεων·

ότι στο μέλλον, οι μόνες εκμεταλλεύσεις, ικανές να προσαρμόζονται στην οικονομική ανάπτυξη θα είναι εκείνες, των οποίων ο κάτοχος της εκμεταλλεύσεως έχει τα κατάλληλα επαγγελματικά προσόντα, στις οποίες η αποδοτικότητα εξακριβώνεται λογιστικά και οι οποίες δύνανται με την εφαρμογή ορθολογικών μεθόδων παραγωγής να εξασφαλίζουν ένα δίκαιο εισόδημα καθώς και ικανοποιητικούς όρους εργασίας στα πρόσωπα που εργάζονται σ' αυτές· ότι, ως εκ τούτου, πρέπει η αναμόρφωση της διαρθρώσεως της γεωργικής παραγωγής να ευνοεί τη σύσταση και την ανάπτυξη τέτοιων εκμεταλλεύσεων·

ότι στις περισσότερες περιπτώσεις, η ανάπτυξη τέτοιων εκμεταλλεύσεων δεν είναι δυνατό να πραγματοποιηθεί βραχυπρόθεσμα· ότι, εξ άλλου, δύναται να πραγματοποιηθεί μ' ένα ρυθμό πιο ορθολογικό και ισόρροπο στα πλαίσια ενός πολυετούς σχεδίου αναπτύξεως, το οποίο θα περιλαμβάνει τα αναγκαία μέσα από

▼B

την έναρξη εφαρμογής του στην εκμετάλλευση μέχρις ολοκληρώσεώς του·

ότι για τον προσανατολισμό της αναπτύξεως τέτοιων εκμεταλλεύσεων, πρέπει να καθορίζεται ο στόχος που επιδιώκει το σχέδιο αναπτύξεως ως προς την αποδοτικότητα της εκμεταλλεύσεως και τον χρόνο εργασίας των προσώπων που ασχολούνται σ' αυτή·

ότι, αν για την ανάπτυξη της εκμεταλλεύσεως προβλέπεται επέκταση της χρησιμοποιουμένης γεωργικής εκτάσεως, δεν είναι απαραίτητο κατά το χρόνο ενάρξεως εφαρμογής του σχεδίου αναπτύξεως, η εκμετάλλευση να περιλαμβάνει τις εκτάσεις ως προς τις οποίες θα επεκταθεί· ότι, εν τούτοις, πρέπει να είναι βέβαιο ότι οι εν λόγω εκτάσεις θα είναι στη διάθεση της εκμεταλλεύσεως εντός της προβλεπομένης περιόδου αναπτύξεως·

ότι προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι τα χρηματοδοτικά μέσα δημοσίου χαρακτήρα που προβλέπονται για την ανάπτυξη των εκμεταλλεύσεων θα χρησιμοποιούνται πραγματικά προς όφελος εκείνων των εκμεταλλεύσεων που πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, πρέπει τα σχέδια αναπτύξεως να εγκρίνονται από τις αρμόδιες υπηρεσίες· ότι οι προσπάθειες των γεωργών για την επίτευξη του στόχου του σχεδίου αναπτύξεως δύνανται να ενθαρρύνονται με τη διάθεση σ' αυτούς κατά προτεραιότητα των εκτάσεων που αποδεσμεύονται σύμφωνα με την οδηγία του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 1972 ([1]), καθώς και με τη χορήγηση ενισχύσεων για επενδύσεις·

1ότι οι ενισχύσεις για επενδύσεις πρέπει να χορηγούνται κατ' αρχή υπό μορφή επιδοτήσεων επιτοκίου, για να παραμένει η οικονομική και χρηματοδοτική ευθύνη στον κάτοχο της εκμεταλλεύσεως· ότι προς το σκοπό αυτό πρέπει να συμμετέχει αυτός στην καταβολή μέρους των τόκων ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ώστε οι ενισχύσεις αυτές να δύνανται να χορηγούνται υπό μορφή κεφαλαιακής επιδοτήσεως ή αναβολής εξοφλήσεως δανείου·

ότι, λόγω του μεγέθους των επενδύσεων που απαιτούνται για την εξασφάλιση της αποδοτικότητος των εκμεταλλεύσεων που συγκεντρώνουν τις δραστηριότητές τους στα βοοειδή και τα προβατοειδή, η χορήγηση ενισχύσεων για την αγορά του ζωικού αυτού κεφαλαίου πρέπει να υπαχθεί σε ορισμένες προϋποθέσεις·

ότι για να ληφθούν υπόψη οι κοινοτικοί στόχοι παραγωγής ενδείκνυται τα μέτρα ενθαρρύνσεως στον τομέα των χοίρων να εφαρμόζονται μόνο υπό ορισμένες ειδικές προϋποθέσεις, τα μέτρα ενθαρρύνσεως στον τομέα αυγών και πουλερικών να αποτελέσουν αντικείμενο μεταγενέστερης αποφάσεως και να ευνοηθεί ο προσανατολισμός των εκμεταλλεύσεων στην παραγωγή βοείου και προβείου κρέατος·

ότι η τήρηση λογιστικών βιβλίων αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την ορθή εκτίμηση της χρηματοδοτικής και οικονομικής καταστάσεως των εκμεταλλεύσεων και ιδιαίτερα εκείνων που εκσυγχρονίζονται· ότι ένα χρηματοδοτικό κίνητρο δύναται να ενθαρρύνει την τήρηση λογιστικών βιβλίων·

ότι, για ορθολογική παραγωγή και βελτίωση των όρων διαβιώσεως, ενδείκνυται να ενθαρρυνθεί η σύσταση ομάδων οι οποίες θα έχουν ως σκοπό την αμοιβαία συνδρομή των εκμεταλλεύσεων ή μια περισσότερο ορθολογική από κοινού χρησιμοποίηση των γεωργικών κεφαλαιουχικών αγαθών ή την από κοινού εκμετάλλευση·

ότι οι δυνατότητες αναπτύξεως των εκμεταλλεύσεων στα πλαίσια αναδασμού ή αρδεύσεως πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά το δυνατό για να συμβάλλουν στην επίτευξη του στόχου της παρούσης οδηγίας· ότι ως εκ τούτου ενδείκνυται να καθιερωθεί

1 ΕΕ αριθ. Ν 96 της 17.4.1972, σ. 9.

▼B

στα πλαίσια των έργων αυτών ειδικό καθεστώς συμπληρωματικών ενισχύσεων ή να προσαρμοσθεί το υπάρχον καθεστώς·

ότι, ο εκσυγχρονισμός των εκμεταλλεύσεων θα πραγματοποιηθεί στο επιθυμητό μέτρο μόνο αν η χρηματοδοτική βοήθεια των Κρατών μελών υπέρ των εκμεταλλεύσεων συγκεντρωθεί στην επίτευξη του προαναφερθέντος στόχου· ότι δεν πρέπει οι επιχειρήσεις που η αποδοτικότητά τους δεν είναι εξασφαλισμένη μακροπρόθεσμα να εμπλέκονται σε μια διαδικασία αναπτύξεως, η οποία είναι συνήθως μακροχρόνια και δαπανηρή· ότι, εν τούτοις, πρέπει να επιτρέπεται στα Κράτη μέλη να διευκολύνουν, με μια προσωρινή ενίσχυση στις επενδύσεις, την κατάσταση των επικεφαλής των επιχειρήσεων αυτών, οι οποίοι για διαφόρους λόγους δεν δύνανται να ωφεληθούν από τα μέτρα αναμορφώσεως της γεωργίας·

ότι τα Κράτη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν ειδικά μέτρα ενισχύσεως για ορισμένες περιφέρειες όπου δεν διασφαλίζεται η διατήρηση μιας ελαχίστης πυκνότητος πληθυσμού και όπου ένα ελάχιστο επίπεδο γεωργικής δραστηριότητος είναι απαραίτητο για τη διατήρηση της υπαίθρου·

ότι το σύνολο των σχεδιαζομένων μέτρων έχει σημασία για την Κοινότητα και αποβλέπει στην επίτευξη των στόχων που προσδιορίζονται στο άρθρο 39 παράγραφος 1 υπό α) της συνθήκης, περιλαμβανομένων των διαρθρωτικών μεταβολών που είναι αναγκαίες για την καλή λειτουργία της κοινής αγοράς· ότι, ως εκ τούτου, τα μέτρα αυτά συνιστούν μια κοινή δράση κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 1970 περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής [1]·

ότι εφ' όσον η Κοινότης συμμετέχει στη χρηματοδότηση της κοινής δράσεως πρέπει να είναι σε θέση να βεβαιώνεται ότι οι διατάξεις που θα θεσπίζονται από τα Κράτη μέλη για την εφαρμογή αυτών των μέτρων συμβάλλουν στην επίτευξη των ανωτέρω στόχων ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να προβλεφθεί μια διαδικασία, η οποία να καθιερώνει στενή συνεργασία μεταξύ των Κρατών μελών και της Επιτροπής στα πλαίσια της Μόνιμης Επιτροπής Γεωργικών Διαρθρώσεων, που συνεστήθη με το άρθρο 1 της αποφάσεως του Συμβουλίου της 4ης Δεκεμβρίου 1962, περί του συντονισμού της πολιτικής επί των γεωργικών διαρθρώσεων [2] και η οποία να περιλαμβάνει, σ' ό,τι αφορά τα χρηματοδοτικά θέματα, διαβούλευση με την επιτροπή του ΕΓΤΠΕ, που προβλέπεται στα άρθρα 11 έως 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70·

ότι πρέπει η Συνέλευση και το Συμβούλιο, βάσει εκθέσεως που υποβάλλεται από την Επιτροπή, να είναι σε θέση να εξετάζουν ετησίως τα αποτελέσματα των λαμβανομένων εθνικών και κοινοτικών μέτρων, έτσι ώστε να δύνανται να εκτιμούν την ανάγκη συμπληρώσεως ή προσαρμογής του θεσπισθέντος καθεστώτος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Καθεστώς ενθαρρύνσεως των επιδεκτικών αναπτύξεως γεωργικών εκμεταλλεύσεων

Άρθρο 1

1. Για να δημιουργηθούν οι διαρθρωτικές προϋποθέσεις που θα επιτρέπουν μια αισθητή βελτίωση του εισοδήματος καθώς και των συνθηκών εργασίας και όρων παραγωγής στη γεωργία, τα Κράτη μέλη καθιερώνουν ένα καθεστώς για την κατ' επιλογή ενθάρρυνση των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που είναι επιδε-

[1] ΕΕ αριθ. Ν 94 της 28.4.1970, σ. 13.
[2] ΕΕ αριθ. Ν 136 της 17.12.1962, σ. 2892/62.

▼B

κτικές αναπτύξεως με σκοπό να ευνοηθούν οι δραστηριότητές τους και η ανάπτυξή τους υπό ορθολογικούς όρους.

2. Τα Κράτη μέλη δύνανται, στα πλαίσια των γενικών διατάξεων που θα θεσπισθούν από το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43 της συνθήκης:

— να διαφοροποιούν, ανάλογα με τις περιφέρειες, τα ποσά των χρηματοδοτικών κινήτρων που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 εδάφιο πρώτο και στα άρθρα 10, 11 και 12, εντός των ορίων που αναφέρονται σ' αυτά, καθώς και στο άρθρο 13·

— να μην εφαρμόζουν, σε ορισμένες περιφέρειες, όλα ή ορισμένα από τα μέτρα που προβλέπονται στα άρθρα 8, 10, 11, 12, και 13.

Άρθρο 2

Κατά την έννοια της παρούσης οδηγίας, ως γεωργικές εκμεταλλεύσεις επιδεκτικές αναπτύξεως θεωρούνται εκείνες:

1. στις οποίες ο κάτοχος της εκμεταλλεύσεως:

   α) ασκεί τη γεωργική δραστηριότητα ως κυρία απασχόληση·

   β) έχει επαρκή επαγγελματική ικανότητα·

   γ) αποδέχεται να τηρεί λογιστικά βιβλία κατά την έννοια του άρθρου 11 από την αρχή της εφαρμογής του σχεδίου αναπτύξεως·

   δ) καταρτίζει σχέδιο αναπτύξεως της επιχειρήσεως που να ανταποκρίνεται στους όρους που ορίζονται στο άρθρο 4·

2. στις οποίες το εισόδημα εργασίας είναι κατώτερο από εκείνο που επιδιώκεται με τον εκσυγχρονισμό, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 ή που η διάρθρωσή τους είναι τέτοια ώστε να θέτει σε κίνδυνο τη διατήρηση του εισοδήματος αυτού σε συγκρίσιμο επίπεδο. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η επιδότηση του επιτοκίου που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 υπό β), περιορίζεται στο 80% του δανείου που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 3

1. Τα Κράτη μέλη καθορίζουν, για την εφαρμογή της παρούσης οδηγίας, την έννοια του όρου «κάτοχος γεωργικής εκμεταλλεύσεως κατά κύρια απασχόληση». Οι ορισμοί περιλαμβάνουν στην περίπτωση φυσικών προσώπων, τουλάχιστον τον όρο ότι το μέρος του εισοδήματος που αποκτάται από τη γεωργική εκμετάλλευση δεν θα είναι κατώτερο του 50% του συνολικού εισοδήματος του κατόχου της εκμεταλλεύσεως και ότι ο χρόνος εργασίας, που αφιερώνεται σε δραστηριότητες εκτός της εκμεταλλεύσεως θα είναι κατώτερος του ημίσεος του συνολικού χρόνου εργασίας του κατόχου της εκμεταλλεύσεως.

Λαμβανομένων ιδίως υπόψη των κριτηρίων που αναφέρονται στα προηγούμενα εδάφια, τα Κράτη μέλη καθορίζουν την έννοια αυτή στις εξής περιπτώσεις:

— για πρόσωπα άλλα εκτός των φυσικών προσώπων·

— για εκμετάλλευση, στην οποία ο ιδιοκτήτης δεν είναι ο κάτοχος·

— για εκμετάλλευση ασκούμενη υπό καθεστώς επιμόρτου αγροληψίας.

2. Επί πλέον, τα Κράτη μέλη καθορίζουν τα κριτήρια για την εκτίμηση της επαγγελματικής ικανότητος του κατόχου γεωργικής εκμεταλλεύσεως, λαμβάνοντας υπόψη το επίπεδο της εκπαιδεύσεώς του σε θέματα γεωργίας και/ ή την ελαχίστη περίοδο της επαγγελματικής του πείρας.

▼B

Άρθρο 4

1. Από το σχέδιο αναπτύξεως που προβλέπεται στο άρθρο 2 περίπτωση δ) πρέπει να προκύπτει ότι κατά την ολοκλήρωσή του, η εκσυγχρονιζομένη εκμετάλλευση θα δύναται να αποδώσει, κατ' αρχή για μια ή δύο πλήρως απασχολούμενες μονάδες εργατικού δυναμικού, τουλάχιστον ένα εισόδημα εργασίας συγκρίσιμο προς εκείνο, το οποίο παρέχεται για εξωγεωργικές δραστηριότητες στην υπόψη περιφέρεια.

2. Ως συγκρίσιμο εισόδημα εργασίας, σύμφωνα με την παράγραφο 1, νοούνται οι μέσες ακαθάριστες αποδοχές για τον εργαζόμενο σε εξωγεωργικές δραστηριότητες. Τα Κράτη μέλη δύνανται, όπου παρίσταται ανάγκη, να λαμβάνουν υπόψη τις διαφορές ανάμεσα στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως των γεωργών και στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως των μισθωτών που απασχολούνται σε εξωγεωργικές δραστηριότητες.

3. Η απόδειξη ότι η εκσυγχρονιζομένη εκμετάλλευση θα είναι σε θέση να επιτύχει τον επιδιωκόμενο στόχο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, βασίζεται στη σύγκριση του εισοδήματος εργασίας που πρέπει να επιτευχθεί κατά την ολοκλήρωση του σχεδίου αναπτύξεως:

— είτε με το συγκρίσιμο εισόδημα εργασίας κατά την έννοια της παραγράφου 2·

— είτε με το εισόδημα εκμεταλλεύσεων αναφοράς, στις οποίες το εισόδημα εργασίας κατά το χρόνο υποβολής της αιτήσεως, είναι ισοδύναμο με το συγκρίσιμο εισόδημα, το οποίο καθορίζεται στην παράγραφο 2.

4. Τα Κράτη μέλη:

α) καθορίζουν:

— το κατώτατο όριο αριθμού μονάδων εργατικού δυναμικού, λαμβάνοντας υπόψη το είδος της παραγωγής και τις συνθήκες εργασίας που προκύπτουν απ' αυτή·

— την ικανοποιητική απόδοση των επενδυμένων στην εκμετάλλευση κεφαλαίων·

— το στόχο του εκσυγχρονισμού που αναφέρεται στην παράγραφο 1, σε συνάρτηση με τη διάρκεια του σχεδίου αναπτύξεως·

β) δύνανται να καθορίζουν ένα ανώτερο εκατοστιαίο ποσοστό εισοδήματος εργασίας που πρέπει να επιτευχθεί κατά την ολοκλήρωση του σχεδίου αναπτύξεως, το οποίο να αποτελείται από εισοδήματα προερχόμενα από την άσκηση εξωγεωργικών δραστηριοτήτων, με την επιφύλαξη ότι το εισόδημα εργασίας που προέρχεται από τη γεωργική εκμετάλλευση αντιστοιχεί τουλάχιστον προς το συγκρίσιμο εισόδημα μιας μονάδος εργατικού δυναμικού. Το ανώτατο αυτό ποσοστό δεν δύναται να υπερβαίνει το 20%.

5. Κατά την ολοκλήρωση του σχεδίου, το εισόδημα που προβλέπεται στις παραγράφους 2 και 3 πρέπει να μπορεί να επιτευχθεί χωρίς η ετήσια διάρκεια εργασίας να υπερβαίνει τις 2 300 ώρες.

6. Η επίτευξη των στόχων του σχεδίου αναπτύξεως δύναται να εκτείνεται μέχρι έξι έτη κατ' ανώτατο όριο. Εν τούτοις, δύναται να επιτραπεί στα Κράτη μέλη, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 18, να καθορίζουν μια μακρότερη περίοδο για ορισμένες περιφέρειες.

Άρθρο 5

1. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 και τα οποία επιθυμούν να επωφεληθούν από τα προβλεπόμενα μέτρα ενθαρρύνσεως, υποβάλλουν αιτήσεις προς τις υπηρεσίες που προβλέπονται στο άρθρο 7.

▼B

2. Η αίτηση δύναται να υποβάλλεται είτε από μεμονωμένους κατόχους εκμεταλλεύσεων είτε από πολλούς ενωμένους ή από κατόχους εκμεταλλεύσεων που έχουν συμφωνήσει να συστήσουν μια ένωση. Τα Κράτη μέλη δεν κάνουν διακρίσεις στις περιπτώσεις αυτές.

Άρθρο 6

1. Η αίτηση συνοδεύεται από το σχέδιο αναπτύξεως που προβλέπεται στο άρθρο 2 υπό δ) και περιλαμβάνει όλα τα απαιτούμενα στοιχεία για να εκτιμηθεί αν η επιχείρηση πληροί τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 4 και ιδίως:

— την περιγραφή της καταστάσεως κατά την έναρξη εφαρμογής του σχεδίου·

— την περιγραφή της καταστάσεως κατά την ολοκλήρωση του σχεδίου, βάσει μιας προεκτιμήσεως·

— την αναγραφή των μέτρων και ιδίως των επενδύσεων οι οποίες θα πραγματοποιηθούν για να επιτευχθούν τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα.

2. Σε περίπτωση που το σχέδιο αναπτύξεως προβλέπει αύξηση των εκτάσεων της εκμεταλλεύσεως η επιδιωκόμενη έκταση αποτελείται από:

— τη γη που κατέχει ήδη ο κάτοχος της εκμεταλλεύσεως·

— τη γη για την οποία του δόθηκε υπόσχεση, με κάποια πράξη νομικού χαρακτήρα, ότι θα τεθεί στη διάθεσή του.

Άρθρο 7

Τα Κράτη μέλη:

— ορίζουν τις υπηρεσίες τις επιφορτισμένες με την εξέταση των αιτήσεων και την έγκριση των σχεδίων αναπτύξεως·

— καθορίζουν τη διαδικασία εξετάσεως και εγκρίσεως.

Άρθρο 8

1. Το καθεστώς ενθαρρύνσεως για τους κατόχους εκμεταλλεύσεως, των οποίων οι αιτήσεις έχουν γίνει δεκτές και των οποίων έχουν εγκριθεί τα σχέδια αναπτύξεως, περιλαμβάνει τα ακόλουθα μέτρα:

α) τη διάθεση, κατά προτεραιότητα, αποδεσμευμένων γαιών σύμφωνα με τους όρους της οδηγίας του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 1972·

β) ενισχύσεις υπό μορφή επιδοτήσεως επιτοκίων για επενδύσεις, που είναι αναγκαίες για την πραγματοποίηση του σχεδίου αναπτύξεως εξαιρουμένων των δαπανών για την αγορά:

— γαιών·

— ζωικού κεφαλαίου, χοιροειδών και πουλερικών καθώς και μόσχων για σφαγή.

Ως προς την αγορά ζωικού κεφαλαίου, δύναται να ληφθεί υπόψη μόνο η αρχική αγορά, η οποία προβλέπεται από το σχέδιο αναπτύξεως·

γ) εγγυήσεις για τα συναπτόμενα δάνεια και τους τόκους αυτών, στην περίπτωση που είναι αναγκαίο να καλυφθεί η ανεπάρκεια εμπραγμάτων και προσωπικών εγγυήσεων.

2. Η επιδότηση επιτοκίου, που προβλέπεται στην παράγραφο 1 περίπτωση β) χορηγείται για το σύνολο του δανείου, εκτός από το τμήμα του δανείου το οποίο υπερβαίνει τις 40 000 λογιστικές μονάδες ανά μονάδα εργατικού δυναμικού. Ανέρχεται μέχρι 5% κατ' ανώτατο όριο και καλύπτει, κατ' αρχή, μια περίοδο δέκα πέντε ετών, την οποία, εν τούτοις, τα Κράτη μέλη δύνανται να επεκτείνουν μέχρι είκοσι έτη για επενδύσεις σε ακίνητα και να μειώσουν στα δέκα έτη για κάθε άλλη επένδυση. Το επιτόκιο, το οποίο επιβαρύνει το δικαιούχο, δεν δύναται να είναι κατώτερο του 3%. Τα Κράτη μέλη δύνανται να χορηγούν το ισοδύναμο

▼B

αυτής της ενισχύσεως εν όλω ή εν μέρει, υπό μορφή κεφαλαιακής επιδοτήσεως ή αναβολής εξοφλήσεως δανείου· δύνανται επίσης να συνδυάζουν και τις δύο αυτές μορφές ενισχύσεως.

Εν τούτοις, το Συμβούλιο δύναται κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, να επιτρέπει σ' ένα Κράτος μέλος για μια ορισμένη περίοδο:

— να χορηγεί επιδοτήσεις επιτοκίου ανώτερες του 5%, εφ' όσον αυτό δικαιολογείται από την κατάσταση της κεφαλαιαγοράς στο Κράτος μέλος αυτό·

— να μειώνει την ελαχίστη επιβάρυνση των δικαιούχων στο 2% σε ορισμένες περιφέρειες.

Άρθρο 9

1. Όταν το σχέδιο αναπτύξεως προβλέπει την αγορά ζωικού κεφαλαίου βοοειδών ή προβατοειδών, η χορήγηση των ενισχύσεων για την αγορά του ζωικού αυτού κεφαλαίου, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 υπό δ) και γ), υπόκειται στον όρο ότι κατά την ολοκλήρωση του σχεδίου αναπτύξεως, το μέρος των πωλήσεων από δραστηριότητες των κλάδων βοοειδών και προβατοειδών δεν θα υπερβαίνει το 60% του συνόλου των πωλήσεων της εκμεταλλεύσεως.

2. Όταν το σχέδιο αναπτύξεως προβλέπει μια επένδυση στον τομέα των χοιροειδών, τα μέτρα ενθαρρύνσεως του άρθρου 8 παράγραφος 1 υπό β) και γ) γι' αυτή την επένδυση, υπόκεινται στον όρο ότι η επένδυση ανέρχεται τουλάχιστον στις 10 000 λογιστικές μονάδες, αλλά δεν υπερβαίνει τις ►**M3** 53 333 ◄ λογιστικές μονάδες και ότι η εκμετάλλευση, κατά την ολοκλήρωση του σχεδίου αναπτύξεως, θα είναι σε θέση να παράγει τουλάχιστον 35% των ζωοτροφών οι οποίες καταναλίσκονται από τα χοιροειδή.

Στην περίπτωση από κοινού παραγωγής από περισσότερες εκμεταλλεύσεις, ο όρος αυτός πληρούται όταν 35% των ζωοτροφών μπορούν να παράγονται από μια ή περισσότερες από τις ενωμένες αυτές εκμεταλλεύσεις.

3. Στον τομέα των αυγών και των πουλερικών, τα μέτρα ενθαρρύνσεως του άρθρου 8 παράγραφος 1 υπό β) και γ) εξαρτώνται από μεταγενέστερη απόφαση του Συμβουλίου που αποφαίνεται μετά από πρόταση της Επιτροπής, σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης.

Άρθρο 10

Όταν το σχέδιο αναπτύξεως προβλέπει ότι η εκμετάλλευση θα προσανατολισθεί προς την παραγωγή βοείου και προβείου κρέατος, τα μέτρα ενθαρρύνσεως του άρθρου 8 συμπληρούνται με τη χορήγηση μιας πριμοδοτήσεως προσανατολισμού. Το ποσό αυτής της πριμοδοτήσεως θα καθορισθεί πριν από τη 15ην Σεπτεμβρίου 1972 από το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης.

ΤΙΤΛΟΣ II

Άλλα μέτρα υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων

Άρθρο 11

1. Τα Κράτη μέλη θεσπίζουν ένα καθεστώς ενθαρρύνσεως κινήτρων για την τήρηση λογιστικών βιβλίων στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις.

Όταν σ' ένα Κράτος μέλος πάνω από 70% των κατά κύριο λόγο γεωργικών εκμεταλλεύσεων τηρούν ήδη λογιστικά βιβλία που

▼B

ανταποκρίνονται στους όρους της παραγράφου 2, το εν λόγω Κράτος μέλος δεν υποχρεούται να εισαγάγει το εν λόγω καθεστώς.

Το καθεστώς αυτό περιλαμβάνει τη χορήγηση ενισχύσεως, εκ ►M3 600 ◄ λογιστικών μονάδων, στους κατόχους εκμεταλλεύσεων κατά κυρία απασχόληση κατόπιν αιτήσεώς τους, η οποία κατανέμεται τουλάχιστον στα τέσσερα πρώτα έτη της τηρήσεως λογιστικών βιβλίων διαχειρίσεως στην εκμετάλλευσή τους.

▼M3

Το Κράτος Μέλος το οποίο, μετά την εισαγωγή αυτού του καθεστώτος, έχει αυξήσει σημαντικά το ποσό ενισχύσεως, εκφραζόμενο σε εθνικό νόμισμα, δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 18, να καθορίζει προσωρινά το ποσό ενισχύσεως σε ένα επίπεδο μεταξύ 473 και 600 λογιστικών μονάδων.

▼B

2. Η τήρηση των λογιστικών βιβλίων:

α) περιλαμβάνει:

— την καθιέρωση ετησίας απογραφής ενάρξεως και λήξεως·

— τη συστηματική και κανονική καταχώρηση κατά τη διάρκεια του λογιστικού έτους των διαφόρων κινήσεων σε χρήμα ή είδος, που αφορούν την εκμετάλλευση·

β) και καταλήγει στην κατ' έτος εμφάνιση:

— μιας περιγραφής των γενικών χαρακτηριστικών της εκμεταλλεύσεως και ιδίως των χρησιμοποιουμένων συντελεστών παραγωγής·

— ενός λεπτομερούς ισολογισμού (ενεργητικού και παθητικού) και λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσεως (έξοδα και έσοδα)·

— των απαιτουμένων στοιχείων, ιδίως του εισοδήματος εργασίας κατά μονάδα εργατικού δυναμικού και του εισοδήματος του κατόχου της εκμεταλλεύσεως, για να εκτιμηθεί η αποτελεσματικότητα της διαχειρίσεως της εκμεταλλεύσεως στο σύνολό της και η αποδοτικότητα των βασικών δραστηριοτήτων της εκμεταλλεύσεως.

3. Όταν η εκμετάλλευση επιλέγεται από τις υπηρεσίες οι οποίες έχουν ορισθεί από τα Κράτη μέλη για τη συγκέντρωση των λογιστικών στοιχείων για πληροφόρηση και για επιστημονικές μελέτες, κυρίως στα πλαίσια του Δικτύου Λογιστικής Πληροφορήσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος, ο κάτοχος της εκμεταλλεύσεως που απολαύει της ενισχύσεως που προβλέπεται στην παράγραφο 1, οφείλει να θέτει τα λογιστικά στοιχεία, τα οποία αφορούν την εκμετάλλευσή τους, ανώνυμα, στη διάθεση των υπηρεσιών αυτών.

Άρθρο 12

Τα Κράτη μέλη χορηγούν, κατόπιν αιτήσεως, στις ανεγνωρισμένες ομάδες, οι οποίες έχουν ως σκοπό την αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των εκμεταλλεύσεων, την πιο ορθολογική από κοινού χρήση των γεωργικών κεφαλαιουχικών αγαθών ή την από κοινού εκμετάλλευση, μια ενίσχυση εκκινήσεως που έχει ως σκοπό να συμβάλλει στις δαπάνες διαχειρίσεώς τους.

Το ποσό αυτής της ενισχύσεως δύναται να κυμαίνεται μεταξύ των 2 500 λογιστικών μονάδων και των 7 500 λογιστικών μονάδων και θα πρέπει να καθορίζεται ανάλογα με τον αριθμό των μελών της ομάδος και την από κοινού ασκουμένη δραστηριότητα.

Τα Κράτη μέλη καθορίζουν τη νομική μορφή των ομάδων αυτών και τους όρους συνεργασίας των μελών τους.

▼B

Άρθρο 13

1. Για να ευνοηθεί ο εκσυγχρονισμός των εκμεταλλεύσεων κατά την έννοια του άρθρου 2, στα πλαίσια έργων αρδεύσεων και αναδασμού, συμπεριλαμβανομένων και των συναφών έργων, τα Κράτη μέλη:

— καθιερώνουν ένα ιδιαίτερο καθεστώς εθνικών ενισχύσεων, που περιλαμβάνει συμπληρωματικά κίνητρα για τον εκσυγχρονισμό των εκμεταλλεύσεων, που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 4 και την παύση των γεωργικών δραστηριοτήτων·

— προσαρμόζουν το υπάρχον καθεστώς ενισχύσεων για γενική διαρθρωτική βελτίωση κατά τέτοιο τρόπο ώστε να ευνοείται ο αναδασμός και τα έργα αρδεύσεως, τα οποία πληρούν τον όρο που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

2. Η Κοινότης μετέχει στις δαπάνες που πραγματοποιούνται από τα Κράτη μέλη για τα έργα αναδασμού, περιλαμβανομένων και των συναφών έργων και αρδεύσεως, περιλαμβανομένων κατά περίπτωση των συμπληρωματικών κινήτρων, τα οποία προβλέπονται στην παράγραφο 1 πρώτη περίπτωση, υπό τον όρο ότι, μετά την ολοκλήρωση του αναδασμού ή της αρδεύσεως, τουλάχιστον 40% της χρησιμοποιουμένης γεωργικής εκτάσεως πρόκειται να χρησιμοποιηθεί από εκμεταλλεύσεις των οποίων το σχέδιο αναπτύξεως έχει εγκριθεί ή ότι το 70% της εκτάσεως αυτής θα αξιοποιηθεί από εκμεταλλεύσεις, που ανταποκρίνονται στους στόχους αναπτύξεως που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1.

Άρθρο 14

1. Απαγορεύονται οι ενισχύσεις για επενδύσεις σε εκμεταλλεύσεις που ανταποκρίνονται στους όρους που ορίζονται στα άρθρα 2 και 4 και οι οποίες υπερβαίνουν το ποσό που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 με εξαίρεση τις ενισχύσεις:

— για την κατασκευή κτιριακών εγκαταστάσεων της εκμεταλλεύσεως·

— για τη μεταφορά εγκαταστάσεων μιας εκμεταλλεύσεως για λόγους δημοσίου συμφέροντος·

— για έργα εγγείων βελτιώσεων·

με την επιφύλαξη ότι οι ενισχύσεις αυτές θα χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου καθώς και στα άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης.

2. Όσον αφορά τις επενδύσεις σ' άλλες εκμεταλλεύσεις και με την επιφύλαξη του άρθρου 92 παράγραφος 2 της συνθήκης, τα Κράτη μέλη δύνανται να χορηγούν ενισχύσεις μόνον όταν ο τόκος ο οποίος επιβαρύνει το δικαιούχο ή το ισοδύναμο του τόκου αυτού, αν η ενίσχυση χορηγείται με άλλη μορφή, ανέρχεται τουλάχιστον σε 5% ετησίως.

Εν τούτοις:

α) Τα Κράτη μέλη δύνανται να χορηγούν, για μια περίοδο πέντε ετών από της ενάρξεως ισχύος της παρούσης οδηγίας, προσωρινές ενισχύσεις σε κατόχους εκμεταλλεύσεων οι οποίοι δεν δύνανται να φθάσουν το εισόδημα εργασίας που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 και οι οποίοι επίσης δύνανται να τύχουν των ετησίων αποζημιώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της Οδηγίας του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 1972 περί ενθαρρύνσεως όσον αφορά την παύση της γεωργικής δραστηριότητος και διαθέσεως της χρησιμοποιουμένης γεωργικής εκτάσεως για σκοπούς βελτιώσεως των διαρθρώσεων. Οι ενισχύσεις αυτές δεν είναι δυνατό να χορηγούνται υπό ευνοϊκότερους όρους από εκείνους οι οποίοι προβλέπονται στο άρθρο 8. ►A1 Για την Ελλάδα το ανωτέρω προβλεπόμενο δικαίωμα δύναται να ασκηθεί για διάστημα τριών ετών από της ημερομηνίας προσχωρήσεως. ◄

▼B

β) Τα Κράτη μέλη δύνανται να εισάγουν ειδικό σύστημα ενισχύσεων σε ορισμένες περιφέρειες στις οποίες η διατήρηση μιας ελαχίστης πυκνότητος πληθυσμού δεν εξασφαλίζεται και όπου ένα ελάχιστο επίπεδο γεωργικής δραστηριότητος είναι απαραίτητο για λόγους διατηρήσεως της υπαίθρου.

Το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43 της συνθήκης, καθορίζει τα κριτήρια τα οποία πρέπει να χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό αυτών των περιφερειών και για την εφαρμογή του ανωτέρω καθεστώτος.

3. Επιπροσθέτως, απαγορεύονται τα εξής:

α) οι ενισχύσεις για την αγορά ζωικού κεφαλαίου χοιροειδών, πουλερικών ή μόσχων προς σφαγή·

β) οι ενισχύσεις, οι οποίες δεν ανταποκρίνονται στους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 9.

ΤΙΤΛΟΣ III

Χρηματοδοτικές και γενικές διατάξεις

Άρθρο 15

Τα μέτρα, τα οποία προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, αποτελούν κοινή δράση, κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

Άρθρο 16

1. Η προβλεπόμενη διάρκεια, η οποία απαιτείται για την πραγματοποίηση της κοινής δράσεως, είναι δέκα έτη.

2. Πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας αυτής, το Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, επανεξετάζει τις λεπτομέρειες της κοινής δράσεως.

3. Το συνολικό προβλεπόμενο κόστος της κοινής δράσεως βαρύνει το ΕΓΤΠΕ κατά 432 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες για τα πέντε πρώτα έτη.

4. Οι διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 εφαρμόζονται στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 17

1. Τα Κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή:

— τα σχέδια νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων, τα οποία σχεδιάζουν να θεσπίσουν κατ' εφαρμογή της παρούσης οδηγίας περιλαμβανομένων και αυτών που σχετίζονται με το άρθρο 14·

— τις διατάξεις που επιτρέπουν την εφαρμογή της παρούσης οδηγίας και τα οποία είναι προγενέστερα της ημερομηνίας ενάρξεως ισχύος αυτής.

2. Τα Κράτη μέλη, όταν διαβιβάζουν τα σχέδια νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων ή τις ισχύουσες διατάξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εκθέτουν τη σχέση που υπάρχει σε περιφερειακό επίπεδο μεταξύ του εξεταζομένου μέτρου αφ' ενός και της οικονομικής καταστάσεως και των χαρακτηριστικών των γεωργικών διαρθρώσεων αφ' ετέρου.

3. Σχετικά με τα σχέδια που ανακοινώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρώτη περίπτωση, η Επιτροπή εξετάζει αν τα σχέδια αυτά πληρούν τις προϋποθέσεις χρηματοδοτικής συμμετοχής της Κοινότητος στην κοινή δραση κατά την έννοια του άρθρου 15, λαμβανομένων υπόψη των στόχων αυτής καθώς και της αναγκαίας σχέσεως μεταξύ των διαφόρων μέτρων. Εντός δύο μηνών από την ανακοίνωση, η Επιτροπή διατυπώνει γνώμη επ' αυτού, μετά από διαβούλευση με τη Μόνιμη Επιτροπή Γεωργικών Διαρθρώσεων.

▼B

4. Τα Κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3, από της θέσεώς τους σε ισχύ.

Άρθρο 18

1. Σχετικά με τις διατάξεις που ανακοινώνονται σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση και παράγραφος 4, η Επιτροπή εξετάζει αν οι διατάξεις αυτές σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, λαμβανομένων υπόψη των στόχων αυτής καθώς και της αναγκαίας σχέσεως μεταξύ των διαφόρων μέτρων, πληρούν τους όρους χρηματοδοτικής συμμετοχής της Κοινότητος στην κοινή δράση κατά την έννοια του άρθρου 15. Εντός δύο μηνών από την ανακοίνωση, ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής, κατόπιν διαβουλεύσεως με την επιτροπή του ΕΓΤΠΕ επί χρηματοδοτικών θεμάτων, υποβάλλει σχέδιο αποφάσεως επί του θέματος στη Μόνιμη Επιτροπή Γεωργικών Διαρθρώσεων.

2. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της εντός προθεσμίας που καθορίζεται από τον πρόεδρο, ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα των υποβαλλομένων προς εξέταση θεμάτων. Αποφαίνεται με πλειοψηφία ►A1 σαράντα πέντε ◄ ψήφων. Οι ψήφοι των Κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης. Ο πρόεδρος δεν ψηφίζει.

3. Η Επιτροπή εκδίδει την απόφαση. Εν τούτοις, αν η απόφαση δεν είναι σύμφωνη με τη διατυπωθείσα από την επιτροπή γνώμη, ανακοινώνεται αμέσως στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή δύναται να αναβάλει την εφαρμογή της αποφάσεως για ένα μήνα κατ' ανώτατο όριο από της ανακοινώσεώς της.

Το Συμβούλιο δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43, παράγραφος 2 της συνθήκης, να λάβει διαφορετική απόφαση εντός προθεσμίας ενός μηνός.

Άρθρο 19

1. Οι δαπάνες που πραγματοποιούνται από τα Κράτη μέλη, στα πλαίσια των μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 υπό δ) και παράγραφος 2 εδάφιο πρώτο και στα άρθρα 10, 11 και 12, είναι επιλέξιμες από το τμήμα Προσανατολισμού του ΕΓΤΠΕ.

Το Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, δύναται να δηλώσει ως επιλέξιμες τις δαπάνες των Κρατών μελών οι οποίες πραγματοποιούνται στα πλαίσια των μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 εδάφιο δεύτερο.

2. Επιλέξιμο από το ΕΓΤΠΕ είναι το μέρος των δαπανών των Κρατών μελών, που αναφέρεται στο άρθρο 13 παράγραφος 2 υπολογιζόμενο σε συνάρτηση με την υπό εκμετάλλευση γεωργική έκταση, μετά το πέρας του αναδασμού ή της αρδεύσεως, από εκμεταλλεύσεις των οποίων το σχέδιο αναπτύξεως έχει εγκριθεί, με εξαίρεση τις δαπάνες που πραγματοποιούνται για:

— την εκχέρσωση γεωργικής γης που δεν αντισταθμίζεται με αναδάσωση ισοδυνάμου εκτάσεως·

— την εγκατάσταση ηλεκτροδοτήσεως·

— την εγκατάσταση δικτύου παροχής ποσίμου ύδατος.

3. Το Τμήμα Προσανατολισμού του ΕΓΤΠΕ καταβάλλει στα Κράτη μέλη το 25% των επιλεξίμων δαπανών.

Εν τούτοις, η συμμετοχή της Κοινότητος στις επιλέξιμες δαπάνες που προβλέπονται στην παράγραφο 2, δεν δύναται να υπερβαίνει τις 150 λογιστικές μονάδες ανά εκτάριο για τον αναδασμό, συμπεριλαμβανομένων και των συναφών εργασιών και 250 λογιστικές μονάδες ανά εκτάριο για άρδευση.

▼B

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παραγράφου 3 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

Άρθρο 20

1. Τα μέτρα που θεσπίζονται από τα Κράτη μέλη δύναται να τύχουν της χρηματοδοτικής συμμετοχής της Κοινότητος μόνον αν για τις σχετικές διατάξεις ελήφθη ευνοϊκή απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 18.

2. Η χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητος αναφέρεται στις επιλέξιμες δαπάνες και αφορά ενισχύσεις για τις οποίες η απόφαση χορηγήσεώς τους είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας ενάρξεως ισχύος της παρούσης οδηγίας.

Άρθρο 21

1. Οι αιτήσεις περί αποδόσεως αναφέρονται στις δαπάνες που πραγματοποιούνται από τα Κράτη μέλη κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού έτους και υποβάλλονται στην Επιτροπή πριν από την 1η Ιουλίου του επομένου έτους.

2. Η συνδρομή του Ταμείου αποφασίζεται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

3. Προκαταβολές δύνανται να χορηγούνται από την Επιτροπή.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

Άρθρο 22

1. Κάθε χρόνο πριν από την 1η Αυγούστου, τα ισχύοντα κοινοτικά και εθνικά μέτρα, σχετικά με την παρούσα οδηγία, εξετάζονται στα πλαίσια μιας ετησίας εκθέσεως, την οποία η Επιτροπή υποβάλλει στη Συνέλευση και στο Συμβούλιο και για την οποία τα Κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή κάθε αναγκαία τεκμηρίωση.

Το Συμβούλιο αξιολογεί τα αποτελέσματα των μέτρων αυτών, λαμβάνοντας υπόψη τον αναγκαίο ρυθμό εξελίξεως των διαρθρώσεων που απαιτείται για την πραγματοποίηση των στόχων της κοινής γεωργικής πολιτικής, την επίπτωση στους στόχους παραγωγής της Κοινότητος, την επίπτωση σε μια αρμονική ανάπτυξη των περιφερειών της Κοινότητος και τις χρηματοδοτικές συνέπειες των εν λόγω μέτρων.

Το Συμβούλιο θεσπίζει, κατά περίπτωση, τις αναγκαίες διατάξεις, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43 της συνθήκης.

2. Προκειμένου να πραγματοποιηθούν οι στόχοι της Κοινότητος σχετικά με την παραγωγή, το Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, δύναται για ορισμένους κλάδους, να τροποποιεί ή να συμπληρώνει τις διατάξεις της παρούσης οδηγίας ή να αναστέλλει την εφαρμογή τους.

Άρθρο 23

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των άρθρων 92 ως 94 της συνθήκης, η παρούσα οδηγία δεν θίγει το δικαίωμα του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου να διατηρήσει το αργότερο μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1975 τα ισχύοντα εθνικά μέτρα στους τομείς που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 24

Τα Κράτη μέλη δύνανται να καθορίζουν συμπληρωματικούς όρους για την εφαρμογή των μέτρων ενισχύσεως που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

▼B

Άρθρο 25

▼M1

The Member States shall bring into force the measures necessary to comply herewith not later than 31 December 1973.

▼B

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.